

**ACTA NÚM. 17 DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA
CELEBRADA PER L'AJUNTAMENT PLE
EL VINT-I-VUIT DE NOVEMBRE DE DOS MIL SETZE**

ASSISTENTS

Martí Fornés Carbonell, batle.
Miquel Porquer Tugores, 1r. tinent de batle
Margalida M. Forteza Bennisar, 2na. tinenta de batle
Juan Escalas Noceras, 3r. tinent de batle
Antoni Serra Sastre, 4t. tinent de batle
Damiana Ramis Ramis, regidora.
Maria Perelló Cladera, regidora
José Juan Aguiló Ramis, regidor
Rafel Gelabert Boyeras, regidor
Margalida Portells Sastre, regidora
Martí Siquier Sastre, regidor
Jaume Payeras Serra, regidor
Miquel Àngel Tortell Frontera, regidor

A la Sala de Sessions de l'Ajuntament de Muro, essent el dia 28 de novembre de 2016, es reuneix l'Ajuntament Ple, prèvia convocatòria i citació feta en legal forma a l'objecte de celebrar sessió extraordinària.

Hi és present el secretari interí, Francisco Sabater Mulet, per donar fe de l'acta.

Convocada la sessió per a les 8'00 hores, es declara oberta essent la mateixa hora, i es tracta el següent punt de l'ordre del dia:

1.- INTERPOSICIÓ DE RECURS DE CASSACIÓ CONTRA LA SENTÈNCIA 529/2016 DE DATA 11 D'OCTUBRE DE 2016, PROCEDIMENT ORDINARI 36/2008, DE LA SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE LES ILLES BALEARS, QUE DESESTIMA RECURSOS D'APEL·LACIÓ CONTRA LA SENTÈNCIA 83/2016 DEL JUTJAT DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 2 DE PALMA DE MALLORCA RELATIVA A RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU INTERPOSAT PEL PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA- ENTESA NACIONALISTA I PEL GRUP D'ORNITOLOGIA I DEFENSA DE LA NATURALES A CONTRA ELS ACORDS DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DATES 10 DE GENER I 13 DE MARÇ DE 2008 QUE ATORGAVEN EL PERMÍS D'INSTAL·LACIÓ PER L'ACTIVITAT DE CAMP DE GOLF I LA L·LICÈNCIA D'OBRES DE CONSTRUCCIÓ, RESPECTIVAMENT.

El Sr. Rafel Gelabert, portaveu del grup municipal UIM, diu que hi ha dues coses distintes, el que s'entèn com a acte administratiu a l'any 2008, si no s'hagués atorgat la llicència s'hagués pogut entendre que els regidors estàvem prevaricant per no seguir el procediment, i el cas d'avui, un segon recurs damunt una sentència. Avui no és el debat de golf sí o golf no. El projecte m'agradava, no el veia negatiu. Estam discutint si es torna a recórrer. Nosaltres, interés damunt el camp de golf no en tenim ni un; pensam

que els hotelers són els que han de recórrer. Al pressupost de 2017 s'haurien de consignar aquests 400.000 euros que l'Ajuntament va ingressar, per si la sentència és desfavorable poder retornar els doblers.

La Sra. Margalida Portells, portaveu del grup municipal PSIB-PSOE, diu que pensen que interposar el recurs és remoure més consciències. Avui en dia la història no seria la mateixa, avui segurament hi hauria un equip de govern d'esqueres. En aquells moments varem perdre la batlia per coherència. Unió Mallorquina va voler continuar amb el projecte, i el PSOE va deixar de governar. Ens agradaria saber si en aquell moment, a veure si es va demanar si es pagarien els costos de la butxaca dels regidors que estaven governant. I si ara continuam, a veure si a partir d'ara els costos seran a càrrec dels regidors o serà a càrrec de tot el poble.

El Sr. Martí Siquier, regidor del grup municipal PSIB-PSOE, diu que no sap si existeix vinculació entre l'equip de govern i aquesta empresa de missers. Una tercera vegada i no teniu la valentia d'anar a una tercera empresa, a un altre assessorament. És molt estrany aquesta caparrudesa.

El Sr. batle diu que no hi ha cap tipus de vinculació entre l'equip de govern i els missers. Supòs que quan es va triar hi hauria les seves raons, nosaltres no estàvem a l'equip de govern. L'equip de govern que hi ha ara ve de dues eleccions, i ha estat el que ha determinat el poble. L'equip de govern defensarà els informes que ha fet l'equip d'advocats. Entenem que la concessió de llicència d'obres i d'activitat estava ajustada a dret. Així ho entén secretaria i la resta d'informes. Tendrem vot favorable al recurs de cassació.

El Sr. Jaume Payeras, portaveu del grup municipal MÉS-APIB, fa la següent intervenció:

<< La nostra conclusió quant al camp de golf de Son Bosc és que:

És evident que el camp de golf a Son Bosc és de totes passades impossible.

Avui aquí hi som perquè es volen gastar més doblers públics per defensar una llicència mal donada per un camp de golf impossible.

Som aquí per tapar la vergonya d'uns governants que ho són gràcies a haver donat malament aquesta llicència.

Som aquí perquè no vàrem fer cas d'un informe sortit d'un tècnic d'aquest ajuntament ara fa vuit anys.

Som aquí per fer cas a un informe fet per una empresa privada i secundat per un sol tècnic de l'Ajuntament.

Som aquí com uns quixots contra molins gegants per evitar fer front als 500.000€ que ens costarà la broma, vuit anys després...

Voleu justificar que donàreu la llicència ben donada i no voleu admetre que us vàreu equivocar. Que es va confondre l'interès general amb l'interès particular.

El golf va néixer mort. És un camp de golf impulsat a contratemps i contralleis. Va intentar burlar la llei de les DOT, impulsada pel Govern del PP, amb la petició d'un interès general demanat el dia abans de publicar les DOT, i a un mes i mig d'eleccions.

Des del principi ens recorda la manera de fer política d'un temps, en què es feien les lleis a mida dels poderosos.

La llicència no s'havia d'haver presentat. L'interès general no s'hauria d'haver demanat. De fet, és un poc absurd voler creure que l'empresa promotora no sabés que s'estaven elaborant les DOT i que, aquestes, afectarien la possible construcció d'un golf devora la mar i al costat d'un parc natural. Això és pot corroborar amb la declaració que va fer d'interès autonòmic per part del govern Matas, tan lligat amb determinats interessos econòmics d'aquest poble.

A més, el bessó de la qüestió és que no hi ha cap llei ni disposició que lligui l'interès general amb la concessió de la llicència. Per tant, ni positivament ni negativament. Per tant, són procediments diferents. Per tant, la llicència es resol en base a la normativa vigent. Sense extemporaneïtat. No hi ha retroactivitat de la llei... Quan la llicència es va donar, en vigor hi havia les DOT. És així de senzill.

I ara, què defensam? Actes administratius, polítics o actes personals? Perquè si defensam els actes administratius... encara és hora que el secretari entri a valorar l'informe del TAG oficial d'aquest ajuntament. En canvi, subscrivim informes privats que s'han demostrat triplement incorrectes: per dir que es podia fer la concessió de llicència (mirant d'aprofitar forats negres); i per dos recursos perduts davant el TSJB.

Les lleis, normalment, es fan per millorar la vida de les persones, la convivència, la sostenibilitat i el respecte a l'entorn.

Desset anys després de voler impulsar un camp de golf s'ha demostrat que era absolutament inviable tant en termes ecològics com de sostenibilitat. Muro està en sequera i, a més, aquest estiu hi ha hagut uns abocaments de fecals molt il·lustratius en el si de Son Bosc.

El recurs és molt dèbil. Demana que es recorri també per vergonya pròpia. Un parell de citacions...

«si feim hipòtesi... Senyor batle, era impossible arribar a temps per poder fer un camp de golf irresponsable a Son Bosc. S'ha volgut forçar la llei per colar un atemptat ecològic que, de retop, va canviar el color polític d'aquest ajuntament.»

«En el millor dels casos.. potser es remeti l'atorgament de la llicència a 4 d'abril de 1999...»

I acaba amb un premonitori:

«No podem assegurar l'èxit del recurs...»

Aquest informe, per primera vegada, admet que potser estaven equivocats.

És molt fort que quan ja duim 2 sentències que han deixat molt clar que els informes favorables estaven equivocats i encara insistiu en l'error.

L'equip de govern no se pot seguir excusant en més informes per seguir endavant amb el darrer recurs de cassació.

Per això, us advertim que voler seguir endavant és ja una clara mostra d'irresponsabilitat política, que ja no se pot excusar en uns informes que ara tothom ja sap que són equivocats.

Per tant, si seguiu endavant i persistiu en l'error, tot i saber que anau equivocats, us demanarem responsabilitats personals als regidors que hi voteu a favor.

Ja no teniu cap excusa. Després de la claríssima i contundent darrera sentència -que han posat a parir els informes favorables-, ja no hi ha excusa. Sabeu que 3 dels 5 jutges que han de resoldre es recurs són els mateixos que varen dictar sa sentència, seguir apel·lant és una irresponsabilitat.

Els regidors de MÉS per Muro demanarem que els regidors que donen suport a aquest recurs facin front a les despeses d'aquest judici a nivell personal, perquè és un clar malbaratament de recursos públics per despesa absolutament errònia.>>

El Sr. batle diu que el dia 26 de novembre de 1998 el Ple de l'Ajuntament de Muro va informar favorablement per unanimitat la declaració de l'interès general del camp de golf de Son Bosc. Pot ser ara hi haurà unes lleis dictades amb posterioritat que prohibeixen aquest camp de golf. Es tracta de defensar els interessos de l'Ajuntament. Aquests doblers pot ser els hauriem de demanar a les diferents associacions que varen posar el plet. Segons el projecte, el camp de golf havia de regar amb aigua depurada. Aquest estiu ens ha quedat clar com es mantè la depuradora de Muro, Son Bosc es troba infectat de brutor de la depuradora. Avui no estam per defensar uns terrenys. Estam per a decidir si recorrem contra una sentència. Les normes que s'han fet posteriorment fan molt difícil o impossible que es faci el camp de golf. El que discutim és si la llicència era ajustada a dret o no, i segons l'informe de secretaria: "és incongruent i vulnera els principis bàsics de l'ordinament jurídic tals com la irretroactivitat de les normes o la seguretat jurídica, establerts a l'esmentat article 9.3. de la Constitució. Entenent que és un dret i a la vegada obligació de la Corporació la defensa de la legalitat dels seus actes administratius, i que no es pot renunciar a la seva defensa baix el pretext del cost que pugui suposar aquesta defensa". Donam suport als informes dels tècnics.

El Sr. Jaume Payeras diu que el secretari assumeix en la seva integritat l'informe de l'assessor jurídic. Una empresa privada que és Fornells, l'informe no val. Son Bosc estava inclòs dins el parc natural, i es va treure per voler cometre aquesta il·legalitat. L'informe del TAG ho vau obviar. Vuit anys després la sentència dóna la raó a aquest informe. A desembre de 2006 s'aprova l'interès general. Dia 1 de gener Maite Areal comença a fer feina al Valparaiso, o comença a cobrar.

El Sr. Batle diu: i l'interès general, qui ho va obligar? També hi ha influències damunt els jutges?

El Sr. Miquel A. Tortell, regidor del grup municipal MÉS-APIB, diu que és el Consell que dóna l'interès general. El Jutge no va donar cap interès general. Demana quants d'informes s'han fet, i què ens ha costat el camp de golf.

El secretari diu que s'haurà de cercar la informació.

El Sr. Miquel Porquer, portaveu del grup municipal El PI, diu que després d'haver-ho analitzat, les circumstàncies han canviat. És un tema sobrevengut, es poden demanar responsabilitats separant molt clar que el procediment genera molts dubtes, des del moment que les mateixes persones que ja han valorat han de seguir valorant. La nostra opinió és que recorrent no guanyarem res perquè serà la mateixa sentència. Vull justificar l'abstenció per part de El PI. La justícia està administrada per homes, a vegades hi ha connotacions polítiques. Seguesc pensant que l'Ajuntament s'ha de defensar. El grup de El PI s'abstindrà.

El Sr. Juan Escalas, portaveu del grup municipal PP, diu que els informes dels tècnics diuen que hi ha una petita possibilitat. Sempre que hi hagi una petita possibilitat hem de defensar els interessos de l'Ajuntament. Crec que s'ha de recórrer. No vull pagar la llicència d'obres, de moment.

El Sr. batle diu que si la llicència està ben donada la responsabilitat és d'altres estaments, com els que han fet que aquest camp de golf no es pogui executar. Si quedam amb aquesta sentència, l'Ajuntament haurà d'assumir una responsabilitat. L'Ajuntament té obligació de recórrer.

Vist l'informe jurídic del Sr. Joan Torras i Corominas de data 21 de novembre de 2016, que literalment diu:

<<INFORME

Que emet el lletrat JOAN TORRAS i COROMINAS, a requeriment de l'Ajuntament de Muro, en relació a la sentència 529/16 de data 11-10-16 dictada per la Sala del Contenciós del TSJC en el rotllo d'apel·lació 190/16 que desestima el recurs d'apel·lació interposat per l'Ajuntament de Muro contra la sentència 83/16 de data 18-02-16 dictada pel jutjat del contenciós número 2 de Palma de Mallorca, en el recurs 36/08 que va estimar el recurs interposat pel partit socialista de Mallorca i el Grup d'Ornitologia i Defensa de la naturalesa, contra els acords de l'Ajuntament de Muro de data 10 de gener de 2008 i 13 de març de 2008 que concedien, respectivament, el permís d'instal·lació per l'activitat de camp de golf i la llicència d'obres per la construcció del mateix a la finca Son Bosc.

EN QUANT AL CONTINGUT DE LA SENTÈNCIA

I.- El fonament de dret segon de la sentència : "ACERCA DE LA CONGRUENCIA OMISIVA DE LA SENTÈNCIA APELADA.", determina que " Se puede coincidir con la apelante en que parte de la argumentación expresada en la sentencia y consistente en la remisión a la sentencia de esta Sala de 8 de octubre de 2015, no sirve plenamente para abordar el núcleo de la cuestión litigiosa-porque versa sobre punto controvertido distinto-, pero sí es útil para explicar los antecedentes fácticos y normativas del litigio".

Per tant, coincideix amb l'apel·lant de que part de l'argumentació de la sentència no serveix plenament per abordar el nucli de la qüestió. No obstant, continua dient que en el fonament jurídic tercer de la sentència apel·lada es dona una completa

justificació del criteri pel qual s'estima el recurs i transcriu la següent part del fonament de dret tercer:

"...el hecho de que se iniciase el expediente en fecha 29 de septiembre de 1998 y se obtuviese la declaración de interés general conforme a la legislación vigente en ese momento, no determina en absoluto que tal norma se perpetúe hasta la culminación de todos los trámites, dado que la declaración de interés general es un procedimiento Autónomo e independiente al de la obtención de licencia, sujeto a diferentes trámites y que se resuelve por una administración distinta ."

Però aquest fonament de dret tercer la sentència del TSJIB no el transcriu sencer, és a dir no transcriu el paràgraf anterior en el que consta que el jutge arriba a la conclusió que era d'aplicació la llei 6/1999 segons el seu entendre, i sense cap mena de motivació jurídica, el qual transcrivim:

"En cuanto a la cuestión normativa. Planteado el debate entre la aplicación de la normativa vigente en el momento de iniciarse el expediente (Ley 6/1997), o la posterior (Ley 6/1999), entiende este Juzgador que debe estarse a esta última. En efecto, el hecho de que se iniciase..."

II.- En el fonament de dret tercer sobre "Normativa aplicable a la declaración de interés general y normativa aplicable a la concesión/denegación de las licencias".

En aquest fonament de dret determina la sentència que la llei 6/1999 de Directrius d'Ordenació Territorial sí estava en vigor quan es va resoldre expressament la sol·licitud de les llicències (en 2008) i també estaria en vigor quan l'ajuntament tingués que resoldre en termini si s'interpretés que el termini que tenia per resoldre és de 4 mesos, des de la hipotètica data en que podria haver-se sol·licitat la llicència, comptant aquest termini des del dia 2 d'abril de 1999.

En aquest cas, es dicta la declaració d'interès general (DIG) el 22 de desembre de 2006 amb aplicació de la normativa vigent a data 2 d'abril de 1997, i partir de l'esmentada DIG s'ha de continuar amb la tramitació de les corresponents llicències segons el que disposava l'article 37.4 de la llei 6/1997 vigent a l'esmentada data.

La sentència per determinar que la normativa d'aplicació a les llicències és la llei 6/1999, parteix d'una hipotètica dada de sol·licitud, en aquest cas des de el dia 2 d'abril de 1999, que és la data anterior a la publicació de la llei 6/1999:

"...Sí estaba en vigor cuando se resolvió expresamente la solicitud de licencias (en 2008) y también estaría en vigor cuando el Ayuntamiento tuviese que resolver en plazo si se interpretase que el plazo que tenía para resolver (4 meses) contase desde la hipotética fecha en que podría haberse solicitado la licencia de haber actuado la administración conforme a derecho, es decir, contando el indicado plazo, en el mejor de los casos, desde el 2 de abril de 1999."

El que determinava la sentència de 21 de gener de 2003 és que s'havia de dictar la declaració d'interès general amb la normativa vigent a data 2 d'abril de 1997, retraient les actuacions al temps d'emetre's nou informe tècnic per la CIU adaptat a la legislació aplicable 6/1997. Però en aquest cas, si la declaració d'interès general es dicta el 22 de desembre de 2006 per la construcció del camp de golf, com es pot fixar la data en la qual s'haguessin pogut presentar la sol·licitud de llicència? amb aquesta atemporalitat de les resolucions.

Si fem hipòtesis, en aquest cas l'expedient va entrar a la Comissió Insular d'Urbanisme en data 10-12-1998, si s'havia de resoldre en tres mesos segons l'establert a l'article 37.3 de la Llei 6/1997, a partir del dia 11 de març de 1999 es podia haver sol·licitat la llicència i resoldre abans del 18 d'abril?.

III.- En el mateix fonament de dret tercer determina que “no se puede entender que la declaración de interés general sea una fase del mismo procedimiento de concesión de licencia municipal en los casos en los que esta sea necesaria, pues el procedimiento de concesión de licencia se inicia con su solicitud acompañada del correspondiente proyecto en las condiciones que fijaba el art. 6 de la LDU. Por el contrario, para la obtención de previa declaración de interés general no es necesaria la presentación del proyecto. Era suficiente con la presentación de un anteproyecto... de modo que no puede pretenderse que la verificación de la legalidad de los usos que se ha de realizar en el procedimiento previo de la declaración, supla o vincule a la que luego ha de realizar en fase de concesión de licencia, pues de otro modo no sería necesaria ulterior solicitud de licencia ni procedimiento para su concesión /denegación.”

Així, quan es tracta de llicència en sol rústic la tramitació d'aquesta s'ha d'iniciar amb la sol·licitud i obtenció de la DIG per poder desenvolupar l'activitat, per tant, si que es podria entendre que és una fase prèvia del procediment en contra del que diu la sentència, que determina que la DIG no és una fase del procediment de concessió de llicència perquè per la seva tramitació es necessita presentar un avantprojecte i per la llicència un projecte, quan és evident que l'avantprojecte és una fase prèvia per arribar al projecte.

En aquest cas, tampoc es pretén que la verificació de la legalitat dels usos que s'ha de realitzar en el procediment previ de declaració supleixi o vinculi a la que s'ha de fer en la fase de concessió de llicència tal como diu la sentència, ja que en la llicència es verificaran altres paràmetres urbanístics, però partint de l'ús autoritzat prèviament.

Tampoc analitza la sentència el fet de que la declaració d'interès general està vigent durant sis mesos dins del qual s'ha de presentar la corresponent llicència per evitar així la caducitat de la DIG, que en aquest cas tampoc es va fer.

IV.- A final del fonament de dret tercer, diu la sentència que de seguir-se la tesis dels apel·lants de que es tracta d'un procediment únic, la normativa aplicable seria la vigent al temps de resoldre dins de termini, i que en el millor dels casos partint de la sol·licitud de la llicència en data 4 d'abril de 1999, la resolució hauria de dictar-se en data 4 d'agost de 1.999, quan estava en vigor la Llei DOT, però com hem comentat anteriorment en l'apartat II, la pròpia sentència parla d'una hipotètica data, tenint en compte la atemporalitat de la DIG atorgada en l'any 2006.

Pot ser que la sentència determini que en el millor dels casos s'hauria de partir de la sol·licitud de llicència en data 4 d'abril de 1999, perquè l'informe tècnic per part dels SSTT de la CIU va ser emès en data 30 d'abril de 1.999.

EN QUANT ALS RECURSOS DE LA SENTÈNCIA

La sentència determina que contra aquesta sentència es podrà preparar recurs de cassació davant de la Sala del TSJIB en el termini de trenta dies des de la notificació i per al Tribunal Suprem, si el recurs pretén fonamentar-se en infracció de

normes de dret estatal o de la Unió Europea; i per a la secció de cassació de la Sala del Contenciós-administratiu del Tribunal Superior de Justícia d'Illes Balears, si el recurs pretén fonamentar-se en infracció de normes emanades de la Comunitat Autònoma d'Illes Balears.

Per tant, després de l'entrada en vigor de la LO 7/2015 de 21 de juliol que a través de la disposició final tercera modifica la llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció del contenciós administratiu, s'estableix una única modalitat del recurs de cassació en el que la impugnació de les resolucions recorregudes només podem emparar-se en infracció de normes (i) de Dret estatal o de la Unió Europea, o (ii) emanades de la Comunitat autònoma.

El legislador, només ha dedicat dos paràgrafs a l'article 86 a aquesta modalitat de recurs de cassació per infracció de normes emanades de la comunitat autònoma regulant el següent:

“Cuando el recurso se fundare en infracción de normas emanadas de la Comunidad Autónoma será competente una Sección de la Sala de lo Contencioso-administrativo que tenga su sede en el Tribunal Superior de Justicia compuesta por el Presidente de dicha Sala, que la presidirá, por el Presidente o Presidentes de las demás Salas de lo Contencioso-administrativo y, en su caso, de las Secciones de las mismas, en número no superior a dos, y por los Magistrados de la referida Sala o Salas que fueran necesarios para completar un total de cinco miembros.

Si la Sala o Salas de lo Contencioso-administrativo tuviesen más de una Sección, la Sala de Gobierno del Tribunal Superior de Justicia establecerá para cada año judicial el turno con arreglo al cual los Presidentes de Sección ocuparán los puestos de la regulada en este apartado. También lo establecerá entre todos los Magistrados que presten servicio en la Sala o Salas».

L'escassíssima regulació obligarà a aplicar analògicament els preceptes relatius a la cassació davant del Tribunal Suprem i la lògica imposa que la clau d'aquest recurs de cassació autònom també serà l'interès cassacional per formar jurisprudència. Tampoc es tracta d'un recurs devolutiu que s'hagués de tramitar davant del Tribunal Suprem sinó que es tramita davant del TSJIB i la sentència serà dictada pel propi TSJIB.

Per tant, les normes invocades han de ser autonòmiques i la jurisprudència ha de ser l'emanada de l'òrgan competent per interpretar el dret de la Comunitat Autònoma i la fonamentació de l'interès cassacional ha d'estar vinculada a aquestes mateixes normes autonòmiques.

En aquest cas, seria difícil trobar una sentència amb el mateix supòsit, ja que inclús la sentència dictada en apel·lació, quan analitza la sentència de 14-03-1989 confirmada per sentència de 5 de febrer de 1991 del Tribunal Suprem, determina que respon a un supòsit diferent al que ens ocupa perquè no es tractava d'un eventual canvi normatiu aprovat el que va motivar la denegació de la llicència posterior tenint la declaració prèvia d'interès general.

També és evident que no existeix una norma que reguli expressament la vinculació dels dos expedients (declaració d'interès general i sol·licitud de llicència), i que al segon se li hagi d'aplicar la mateixa normativa que va servir per la declaració d'interès general quan ha entrat en vigor una normativa diferent.

No obstant, hem de tenir present que la sentència d'apel·lació és incongruent, no ajustada a dret i, considerem també, anticonstitucional, ja que vulnera obertament un dels principis bàsics de l'ordenament jurídic: la no retroactivitat de les lleis.

Artículo 9.3. La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos.

Per l'anterior, entenem que s'hauria de defensar la legalitat dels acords municipals, tot i les dificultats que suposa el cas, pel que no podem assegurar l'èxit del recurs. Barcelona, 21 de novembre de 2016.>>

Vist l'informe de Secretaria de data 22 de novembre de 2016 que literalment diu:

<<INFORME DE SECRETARIA RELATIU A LA SENTÈNCIA 529/2016 DE DATA 11 D'OCTUBRE DE 2016 DE LA SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE LES ILLES BALEARS.

Vist l'informe de l'assessor jurídic Joan Torras i Corominas de data 21 de novembre de 2016 relatiu a la sentència 529/2016 dictada en apel·lació contra la sentència núm. 83/2016 del Jutjat del contenciós administratiu núm. 2 de Palma de Mallorca, informe que es assumit en la seva integritat pel que subscriu el present.

Tot i que no s'ha trobat una sentència que abordi un cas similar, de com afecta un canvi normatiu a un acte declaratiu de l'interès general, en el moment de concessió de permís d'instal·lació d'una activitat o de concessió de llicència d'obres, i que, per tant, es pugui utilitzar com a argumentació.

I que també és evident que no hi ha una norma de dret positiu que vinculi expressament els expedients de declaració de l'interès general, i de concessió de permís d'instal·lació i de llicència d'obres.

Entenent que l'article 9.3 de la Constitució Espanyola garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les normes sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, la seguretat jurídica, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.

Considerant que la sentència d'apel·lació és incongruent, i que vulnera els principis bàsics de l'ordinament jurídic tals com la irretroactivitat de les normes o la seguretat jurídica, establerts a l'esmentat article 9.3 de la Constitució.

Entenent que és un dret i a la vegada obligació de la Corporació la defensa de la legalitat dels seus actes administratius, i que no es pot renunciar a la seva defensa baix el pretext del cost que pugui suposar aquesta defensa.

El que subscriu informa favorablement la interposició de recurs de cassació contra la referida sentència 529/2016, en defensa de la legalitat dels acords municipals.>>

Vist el dictamen favorable emès per la Comissió Informativa d'Administració i Personal de data 23 de novembre de 2016, amb tres vots a favor dels grups municipals CDM i PP; dos vots en contra dels grups municipals PSIB-PSOE i MÉS-APIB, i dues abstencions dels grups municipals UIM i El PI.

El Ple de l'Ajuntament, amb sis vots a favor dels grups municipals CDM i PP; quatre vots en contra dels grups municipals PSIB-PSOE i MÉS-APIB, i tres abstencions dels grups municipals UIM i El PI, acorda:

Interposar recurs de cassació contra la sentència 529/2016 de data 11 d'octubre de 2016, procediment ordinari 36/2008, de la Sala del contenciós administratiu del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que desestima els recursos d'apel·lació interposats contra la sentència 83/2016 de data 18 de febrer, del Jutjat del contenciós administratiu núm. 2 de Palma de Mallorca relativa a recurs contenciós administratiu interposat pel Partit Socialista de Mallorca- Entesa Nacionalista i pel Grup d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa contra els acords del Ple de l'Ajuntament de dates 10 de gener i 13 de març de 2008 que atorgaven el permís d'instal·lació per l'activitat de camp de golf i la llicència d'obres de construcció, respectivament.

Arribats a aquest punt, el Sr. batle dóna per acabat el Ple i aixeca la sessió, quan són les 8,40 hores del dia 28 de novembre de 2016, de la qual estenc, com a secretari interí, aquesta acta.